

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum indulgentiæ valeant religiosis? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

* hoc eodem corp.

est in peccato mortali, vt prædicta * opinio dicit. Et per hoc patet solutio Ad primum. Ad secundum dicendum, quòd quamuis sit magis indigens, qui est in peccato mortali, tamen est minus capax.

ARTIC. II.

105

Vtrum indulgentiæ valeant religiosi?

AD secundum sic proceditur. Videtur, quòd indulgentiæ non valeant religiosi. Non enim competit eis suppleri, ex quorum superabundantiâ alijs suppletur. Sed ex superabundantiâ operum satisfactionis, quæ sunt in religiosi, alijs suppletur per indulgentiâs. Ergo eis non competit per indulgentiâs suppleri.

¶ 2 Præterea, In Ecclesia non debet aliquid fieri quod inducat religionis dissolutionem. Sed si religiosi indulgentiæ prodesent, esset occasio dissolutionis disciplinæ regularis; quia religiosi nimis vagarentur per huiusmodi indulgentiâs, & pœnas sibi impositas in capitulo, negligenter. Ergo religiosi non profunt.

SED contra, Nullus ex bono reportat damnum. Sed religio bonum quoddam est. Ergo religiosi non consequuntur hoc damnum, vt eis indulgentiæ non valeant.

RESPONDEO dicendum, quòd tam secularibus quàm religiosi valent indulgentiæ, dummodo sint in charitate, & seruent ea quæ pro indulgentiâs indicuntur. Non enim religiosi sunt minus adiuuabiles meritis aliorum, quàm seculares.

Ad primum ergo dicendum, quòd quamuis religiosi sint in statu perfectionis, tamen ipsi sine peccato viuere non possunt: & idè si aliquando propter peccatum aliquod commissum sint alicuius pœnæ rei, possunt per indulgentiam ab hac expiari (non enim est inconueniens, si ille qui est simpliciter superabundans, aliquo tempore indigeat, & quantum ad aliquid): & sic indigent supplemento quo subleuentur.

tur. Vnde dicitur Gal. 6. Alter alterius onera portate.
 Ad secundum dicendum, quod propter indulgentias non debet dissolui regularis observantia: quia religiosi magis merentur religionem suam servando, quantum ad premium vite æternæ quam indulgentias exquirendo; quamvis minus quantum ad dimissionem pœnæ, quod est minus bonum. Nec iterum per indulgentias dimittuntur pœnæ iniunctæ in capitulo: quia in capitulo agitur quasi forum iudiciale magis quam penitentiale; (vnde etiam non sacerdotes capitulum tenent) sed absoluitur à pœna iniuncta vel debita pro peccato, in foro penitentiali.

ARTIC. III.

Vtrum ei, qui non facit illud, pro quo indulgentia datur, possit quandoque indulgentia dari?

106

Ad tertium sic proceditur. Videtur, quod ei qui non facit illud, pro quo indulgentia datur, possit quandoque indulgentia dari. Quia ei qui non potest operari, voluntas pro facto reputatur. Sed aliquando fit indulgentia pro aliqua elemosyna faciendâ, quam aliquis pauper facere non potest, & tamen libenter faceret. Ergo indulgentia ei valet.

† *Cassiod. sup. Psal. 3. super illud, Dixi confitebor.*

¶ Præterea *, vnus potest pro alio satisfacere. Sed indulgentia ad remissionem pœnæ operatur, sicut & satisfactio. Ergo vnus potest pro alio indulgentiam accipere: & sic ille consequetur indulgentiam, qui non fecit hoc, pro quo indulgentia datur.

* *q. 13. art. 2.*

SED contra, Remota causa, remouetur effectus. Si ergo aliquis non facit hoc, pro quo indulgentia datur, quod est indulgentiæ causa, indulgentiam non consequitur.

RESPONDEO dicendum, quod non existente conditione, non consequitur illud quod sub conditione datur: vnde cum indulgentia detur sub hac conditione, quod aliquis aliquid faciat vel det; si illud non exerceat, indulgentiam non consequitur.

Ad primum ergo dicendum, quod hoc intelligitur quantum ad premium essenziale; sed non quantum ad